

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), přijala dne [REDACTED] prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu žádost o poskytnutí informace podanou s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“).

Žádost podala [REDACTED] („žadatel“); byla zaevidována pod čj. [REDACTED]. Žadatelem podaná žádost obsahuje následující požadavek (cit.): „Na základě Zák. 106/1999 žádám tímto ve veřejném zájmu o informace povinné výše uvedené, jež znají info ze své činnosti např. dle Zák. 373/2011 § 77, o specifických zdravotních službách, když i Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost a dalším je známo **kdo (která právnická osoba) měla v březnu 2020 a kdo měl v roce 2021 oprávnění k provádění externího klinického auditu v oblasti lékařského ozáření, prováděného (toho ozáření) na osobách zbavených svobody ve věznici v Brně (VVaÚpVZD Brno např. rentgen při příjmu osoby do vazby, prováděný bez použití ochranného límce a bez použití ochranné zástěry na osobách ozářených RTG nedobrovolně a pod zbraněmi z moci státu ve vazbě).**“

I.

Na úvod řízení k žádosti povinný subjekt poukazuje na to, že právo na svobodný přístup k informacím je ústavně zakotveno v čl. 17 Listiny. Bližší úpravu práva na informace provádí zákon o svobodném přístupu k informacím, když upravuje jak podmínky, za nichž mají být informace poskytovány, tak přístup k nim. Dle čl. 17 odst. 5 Listiny „*státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti*“. Podle čl. 17 odst. 4 Listiny platí, že „*svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu zdraví a mravnosti*“.

Jak konstatoval Ústavní soud v usnesení ze dne 18. prosince 2002 (sp. zn. III. ÚS 156/02), „*právo na informace nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti*“; právo na informace tudíž není bezbřehé nebo absolutní.

Povinný subjekt pro účely řízení také připomíná, že informací se podle definice v ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím „*rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě či záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*“.

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., pak platí, že „*povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“.

Zmíněná právní úprava sleduje z ústavního hlediska legitimní cíl, jímž se rozumí vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochranu povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, která by znamenala odpovídat na rozličné dotazy, zaujímat stanoviska či prezentovat názory k určité věci, provádět výklad právních předpisů apod. Smyslem a účelem práva na informace totiž není jakkoliv prověřovat žadatelem popisované události, podávat k nim vysvětlení, radit, předávat názory, stanoviska apod., ale toliko poskytovat hotové (zaznamenané) informace.

Dle § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím přitom platí, že „*pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží*“.

K odmítnutí žádosti povinný subjekt přistoupí i tehdy, brání-li úspěšnému naplnění povinnosti poskytovat informace některá omezení práva na informace, jak jsou vymezena v ustanovení § 7 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 21. května 2019 (sp. zn. I. ÚS 1083/16) rovněž konstatoval: „*Z hlediska požadavků čl. 17 odst. 5 a čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod je přípustné, pokud státní orgán nebo orgán územní samosprávy odepře poskytnutí (vyhledání) informace o své činnosti v případech šikanózního výkonu práva na přístup k nim, případně stanoví žádanou úhradu kvalifikovaným odhadem, nikoliv na základě definitivního vyhledání žádané informace*“. Povinný subjekt v souladu s ústavním výkladem tudíž disponuje oprávněním odmítnout žádost o poskytnutí informace, pokud taková žádost zjevně naplňuje znaky šikanózního výkonu práva a byla by tak v rozporu s podstatou a smyslem ustanovení o mezích základních práv a svobod.

II.

Z hlediska ústavního práva na svobodný přístup k informacím dle čl. 17 Listiny, dále z hlediska právní úpravy v zákoně o svobodném přístupu k informacím a na základě konstantní judikatury

Nejvyššího správního soudu nebo Ústavního soudu, povinný subjekt v řízení o žádosti seznal a dospěl k závěru, že nejsou dány důvody k odmítnutí žádosti.

III.

Na základě a ve shodě se shora vyjádřeným povinný subjekt poskytuje žadateli tyto informace:

K požadavku (cit.): „...kdo (které právnická osoba) měla v březnu 2020 a kdo měl v roce 2021 oprávnění k provádění externího klinického auditu v oblasti lékařského ozáření...“, povinný subjekt žadateli sděluje, že o této skutečnosti pojednává blíže zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje rovněž oblast lékařského ozáření, konkrétně § 77 výše zmíněného zákona (cit.):

„(1) Rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu kromě náležitostí stanovených správním řádem dále obsahuje

a) datum, od kterého lze externí klinický audit provádět,

b) oblasti lékařského ozáření, pro které se oprávnění uděluje.

(2) Ministerstvo zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí místně příslušnému správci daně vykonávajícímu správu daně z příjmů, místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení a Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost.

(3) Ministerstvo zveřejňuje seznam osob oprávněných k provádění externího klinického auditu s uvedením údajů podle odstavce 1 způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

Z výše uvedeného citovaného ustanovení zřetelně vyplývá, že Ministerstvo zdravotnictví České republiky zveřejňuje seznam osob oprávněných k provádění externího klinického auditu s uvedením údajů podle odstavce 1 (výše zmíněného paragrafu) způsobem umožňujícím dálkový přístup. Seznam těchto osob je volně přístupný na internetových (webových) stránkách Ministerstva zdravotnictví České republiky.

V souladu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím proto povinný subjekt sděluje žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, konkrétně odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází:

<<https://www.mzcr.cz/category/programy-a-strategie/lekarske-ozareni/seznamy-osob-opravnenych-k-provadeni-externich-klinickych-auditu/>>.

